

Sadece Özü Kalsın Bende ki Senin

– Hanyes · 11 Aralık 2017

Nefes kokan saatlerin akrelerini
ölüm zaviyesinde ziyaret ettim ,
Öz çekimleri kadardır insanlar
Şoplarla(shop) samimiyetten uzak

...

Bundan olsa gerek
Soğuk bir titreyişle korkuyorum
En yakın ahbablarımdan,
En yakınımıdan..!
İnsan bu olamamalı diyorum

...

Şimdi dilsiz hayallerimin konuşma saatleri geçmiş ki
Anlamaya izin verilmedi hiç bir zaman ,
Oysa ki
Merhametin gözlerinden kurgulanmıştı.

...

Hayalperestliği boşverelim de
Yaratandan öte seven bir pirin torunları şimdi hangi Mahsuniyi anlayabilir ki
Gönül kulağı zıvırtılarla doldurulmuşken
Bunu biliyorlar , biliyorlar
Dağ adamlar nefes almazken ,
Tilki zıvanadan çıkarken
Şehirlerin ruhu kaybolduğunu biliyorlar

...

Geceler , ah ! geceler de..
Ah! onlarda ağlıyor
gözyaşlarından boğuluyorum, bu ne böyle
Ne menem şey böyle ..

...

'Tutabilsen elimi dostu düşmana karşı iyi konuşayım '
derdi diriliş eri
anlıyorum şimdi düşünün ne demek olduğunu ,
Hazanların ağaçlara ağlamasını anlıyorum ve susuyorum ..

İnsanlar onuruca yaşasınlar
Başkası olmasın saatler de
Gözlerin kadar ne olursun
Zararsız akrepler yol alsın , kovalasın yelkovanları

Ve
İzin ver mahşer gelsin gözlerinden ,
Yuvarlak olmayan felekte yaşanacak gibi şeyler de olduğunu öğret bana ,
ağlamaklı ve ayazsız kış günlerinde dibekli kelimeler öğret bana ve şu kuruntularım yok edilsin , ezilsin...
Sadece özü kalsın bende ki senin

..
Ve şu duyurulsun O zaman
İnsan sevgiyle yaşamayı bilsin , samimiyetten uzak kalmasın
Neyse kabullensin
Geçmişiyile anlaşılır kalsın
Mirasının varisi olsun

...
..